

Dokumenty z Malines

W 1975 roku kardynał **Leon Joseph Suenens** rozmawiał z Ojcem Świętym, Pawłem VI, na temat Odnowy w Duchu Świętym. W wyniku tej rozmowy Papież uczynił go opiekunem tego ruchu z ramienia Kościoła. W 1978 roku, pod patronatem kardynała, zorganizowane zostało w Rzymie Międzynarodowe Biuro Katolickiej Odnowy Charyzmatycznej (ICCRO obecnie **ICCRS**). Aby wypracować właściwy sąd o autentyczności pojawiających się w Odnowie charyzmatów i żeby służyć dobrą radą rozwijającemu się ruchowi, kard. Suenens zaproponował paru wybitnym teologom, m.in. Yves Congarowi OP i Josephowi Ratzingerowi, opracowanie dokumentów uzasadniających jej miejsce w Kościele, odpowiadających na szereg podstawowych pytań i wątpliwości. Dzięki ich pracy powstał „**Dokument z Malines**”, znany u nas również pod tytułem "Teologiczne i duszpasterskie wskazówki dotyczące Odnowy Charyzmatycznej w Kościele katolickim".

Owoce Odnowy na podstawie Dokumentu z Malines

- ‡ Nowy, osobisty (ale nie indywidualistyczny) związek w Duchu Świętym z Jezusem, jako zmartwychwstałym i obecnym Panem i Zbawicielem
- ‡ Radykalne, wewnętrzne nawrócenie oraz głęboka przemiana życia wielu ludzi
- ‡ Umocnienie do służby, świadectwa, głoszenia Ewangelii słowem i czynem oraz różnego rodzaju posług wobec Kościoła i świata
- ‡ Uzdrowienie relacji międzyludzkich
- ‡ Odkrycie wspólnotowego wymiaru chrześcijaństwa
- ‡ Związek z Maryją
- ‡ Umiłowanie Kościoła, poddanie się jego wewnętrznemu porządkowi, życiu sakramentalnemu, autorytetowi nauczania

Odnowa w Duchu Świętym pomaga współczesnemu chrześcijaninowi odkryć osobistą relację z Bogiem, Bogiem, który jest Kimś bliskim. Większość członków ruchu charyzmatycznego to osoby, które w

pewnym momencie swojego życia zrozumiwały, że ich dotychczasowe, czysto formalne chrześcijaństwo, jest namiastką życia w Bogu. To, co dotychczas budziło ich niechęć i znudzenie - modlitwa, lektura Pisma Świętego, sakramenty - zaczynało być fascynującą przygodą, „motorem” napędzającym życie. Spotkania otwarte odbywają się zwykle co tydzień. Jest w nich miejsce na żywą, spontaniczną modlitwę wspólnotową (charakterystyczny element ruchu charyzmatycznego), rozmowy w małych grupach i katechezę.

Członkowie Odnowy w Duchu Świętym nie ograniczają się tylko do troski o własny wzrost duchowy, ale prowadzą wiele akcji ewangelizacyjnych, m.in. na ulicach miast i w zakładach karnych, pomagają przygotowywać młodzież do bierzmowania, wymieniają doświadczenia, organizują rekolekcje, współprowadzą domy rekolekcyjne.